

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Жения Димитрова
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Въззивно търговско дело
№ 20241001000082 по описа за 2024 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по **въззивна жалба вх. № 111613/29.11.2023 г.**, от „ФАБРИКА МАЛЧИКА“ ЕООД, ЕИК 107555856, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Дар“, № 5 срещу **Решение № 1351/08.11.2023 г.**, по т.д. № 1953/2023 г., на СГС, ТО, VI-26 с., **в частта, с която е осъден да заплати на „ХЕЛТИ ЛАЙН“ ЕООД, ЕИК 205959178, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. в.з. „Драгалевци - лифта“, ул. „Г. Ковачев“, № 4а, сумата 22994.44 лв., представляваща дължимо възнаграждение по Договор за посредничество от 24.01.2020 г., за сделки сключени между „Фабрика Малчика“ ЕООД и „Лутман Баклунд Фудс Юрп“ АБ (Luthman Backlund foods Europe AB), в периода 01.08.2020 г. - 31.12.2020 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 26.10.2022 г. до окончателното плащане, както и разноски по делото, на осн. чл. 79, ал. 1, пр. първо ЗЗД, вр. чл. 51 ЗЗД и чл. 78, ал. 1 ГПК.**

Въззивникът счита, че постановеното решение в атакуваната му част, е неправилно, необосновано и недопустимо. Счита, че като се е произнесъл по сделки сключени с дружеството „Лутман Баклунд Фудс Юрп“ АБ, вместо за такива сключени със заявеното от ищеца „Лутман Баклунд Фудс“ АБ, съдът е постановил решение по непредявен иск, което се явява недопустимо. Оспорва изложените от съда правни изводи и счита, че съдът не е направил разграничение, че представеният от ищеца клиент е дружеството „Лутман Баклунд Фудс“ АБ, с което въззивникът не е сключвал сделки през процесния

период, а не дружеството „Лутман Баклунд Фудс Юръп“ АБ, което дружество не е било представено на въззивника от въззиваемия и сключени с последното дружество сделки не е следвало да бъдат обсъждани при постановяване на решението от съда. Счита, че дори да бъде прието, че дружеството „Лутман Баклунд Фудс Юръп“ АБ е било представено от въззиваемия, от негова страна не са били представени доказателства за уговаряне на възнаграждение и неговия размер, поради което следвало да бъдат събрани доказателства за обичайното възнаграждение при подобен тип сделки. Оспорва изложените мотиви в частта, в която е прието, че е налице субективна новация и излага доводи в подкрепа на оспорването. По същество моли да бъде постановено решение, с което първоинстанционното такова бъде отменено в атакуваната му част, в условията на евентуалност решението да бъде обезсилено, поради произнасяне по непредявен иск. Претендира разноски.

В границите на срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, въззиваемият „Хелти Лайн“ АД, ЕИК 205959178, депозира писмен **отговор вх. № 7495/22.01.2024 г.**, в който излага становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на решението в атакуваната му част. Счита, че оплакванията за недопустимост и процесуални нарушения са бланкетни. Репликира всяко от оплакванията за неправилност и необоснованост, изложени от въззивника и от своя страна излага коментар на събраните в хода на производството доказателства и фактите, които се установяват от тях. По същество моли за потвърждаване на първоинстанционното решение в атакуваната му част. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, страните чрез процесуалните си представители, поддържат въззивната жалба и отговора, по изложените в тях оплаквания, съображения и доводи.

Софийски Апелативен Съд, по предмета на спора, съобрази следното: Производството пред СГС образувано по искова молба на „Хелти Лайн“ ЕООД, с която са предявени обективно и субективно кумулативно съединени искове, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 51 ТЗ и чл. 92 ЗЗД, за осъждането на „Фабрика Малчика“ ЕООД да заплати следните суми, дължими по силата на сключен Договор за посредничество от 24.01.2020 г. и Протокол-приложение № 1 към него:

- **22994.44 лв.** (размера изменен по реда на чл. 214 ГПК), дължимо възнаграждение за периода 01.08.2020 г. - 31.12.2020 г., от която 5266.13 лв., за м. август 2020 г., 3466.71 лв., за м. септември 2020 г., 6811.10 лв., за м. октомври 2020 г., 853.90 лв., за м. ноември 2020 г. и 6596.60 лв., за м. декември 2020 г.;

- **32642.14 лв.** (размера изменен по реда на чл. 214 ГПК), общ размер на неустойка за забава върху всяка главница, на осн. чл. 8 от Договора, предявен като частичен от общата сума 59857.37 лв., при общ период 18.09.2020 г. – 26.10.2022 г.;

- **183569.70 лв.** (размера изменен по реда на чл. 214 ГПК), общ размер на неустойка, на осн. чл. 9 от Договора, за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.

Ищецът е твърдял в искова и в депозирана в срока по чл. 372 ГПК, допълнителна искова молба вх. № 7859/27.01.2023 г., че между него и ответника на 24.01.2020 г. е бил сключен Договор за посредничество, по силата на който се задължил да издири и осигури клиенти за ответника, с цел

международна продажба на продукти/стоки, произвеждани и/или разпространявани от последния. В резултат на изпълнение на възложената на ищеца работа, ответникът сключил договори за международна продажба с дружеството „Luthman Backlund foods“ АВ, Стокхолм, Швеция. Сочи, че в сключеният договор страните договорили за посредничеството на ищеца да се дължи възнаграждение в размер на 2.5 % от цената на всяка сделка сключена с осигурен от посредника купувач. В с.з., проведено на 23.06.2023 г., уточнява, че с писмо от м.май 2020 г. дружеството „Luthman Backlund foods“ АВ го уведомил, че в резултат на реорганизация в корпоративната структура от 01.05.2020 г. всички бизнес дейности, активи, споразумения и договорки ще бъдат изпълнявани от дружество „Luthman Backlund foods Europe“ АВ. Счита, че договорът има действие и за сделки сключени с това дружество. Твърди, че ответникът в периода 01.08.2020 г. - 31.12.2020 г. е извършил международни продажби с осигурения от него купувач, но не е заплатил дължимото възнаграждение. Доколкото посредническото възнаграждение не е било заплатено, счита че дължима се явява и уговорената в чл. 8 от Договора, неустойка за забава.

Още излага, че след 01.01.2021 г. ответникът е започнал да сключва сделки с „Luthman Backlund foods“ АВ и с „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, чрез свое дъщерно дружество - „Даримекс 98“ ЕООД. Посочено счита за нарушение на чл. 3, б. „г“ от Договора, поради което счита, че му се дължи и уговорената в чл. 9 неустойка, възлизаща на 10 % от стойността на всяка сключена сделка, сключена самостоятелно с осигурения клиент. Счита, че разпоредбата на чл. 9 от Договора следва да тълкува заедно с разпоредбата на чл. 3, б. „г“. С поемане на задължението да не осъществява личен контакт с клиенти, осигурени от посредника, на по-силно основание тези контакти не следва да бъдат предоставяни на трети лица, които да влязат в директни отношения с клиента. Счита, че думите „лично или чрез трето лице“ следва да се тълкуват разширително, като се вземат предвид и случаите, в които възложителят е предоставил контакт с клиента.

В границите на сроковете по чл. 367 и 373 ГПК, ответникът „Фабрика Малчика“ ЕООД депозира отговор вх. № 151/03.01.2023 г. и допълнителен такъв вх. № 21140/07.03.2023 г., в които оспорва исковете. Оспорва, както той, така и неговото дъщерно дружество да са сключвали договори с „Luthman Backlund foods“ АВ, Стокхолм, Швеция. Оспорва трето лице да е действало от негово име или за негова сметка по смисъла вложен в разпоредбите на сключеният с ищеца Договор за посредничество. Оспорва, че от протокола от 24.01.2020 г. може да се направи извод, че страните са уговорили процент на възнаграждение именно във връзка със сделките с този клиент, както и оспорва сделките, сключени с „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, да са в резултат на посредничеството на ищеца и по тях да е дължимо възнаграждение, съобразно Договора за посредничество. Оспорва, че вземанията по договора са дължими в лева.

Настоящият състав на Софийски Апелативен Съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от **фактическа страна** следното:

Не е било предмет на спор между страните, а и се установява от представения по делото Договор за посредничество № 1/24.01.2020 г., че ответникът „Фабрика Малчика“ ЕООД е възложил на ищеца „Хелти лайн“ ЕООД и последния приел, да издирва и осигурява клиенти за покупка на

продукти, произвеждани и/или разпространявани от ищеца-възложител, срещу което му се дължи възнаграждение, съгласно клаузите на договора. Страните се договорили документирането на извършените от ответника-посредник услуги да бъде извършвано чрез подписване на Протокол-приложение към Договора. (чл. 1 от Договора). Договорът е бил сключен без определен срок. (чл. 10).

В разпоредбата на чл. 3, б. „г“ от Договора, страните закрепили задължение на ответника-възложител да не осъществява самостоятелно, без присъствието на ищеца-посредник, директни контакти с клиенти, осигурени от последния. Предвидено било изрично уведомяване и изрично съгласие за такива контакти.

Страните постигнали съгласие ответникът да заплаща на ищеца възнаграждение в размер на процент от сключените с негово посредничество сделки, който подлежал на индивидуално определяне за всеки договор или всяка покупка, извършена от осигурени от ищеца клиенти, в Протокол-приложение към договора. (чл. 4) Възнаграждението подлежало на заплащане в срок от 3 дни, считано от датата на получаване от възложителя на цената по договореностите му с клиента. В случай на уговорени авансови плащания, възнаграждението на посредника, 30% от възнаграждението следвало да бъде заплатено в 3-дневен срок от извършено от клиента плащане, а остатъка от 70% в 3-дневен срок от окончателното плащане (чл. 5).

Видно от представеният Протокол-приложение № 1/24.01.2020 г. е, че страните са постигнали съгласие, че ищецът е осигурил воденето на преговори и сключване на договор за продажба на захарни изделия, произведени и разпространявани от ответника с „Luthman Backlund foods“ AB, Stockholm, Sweden и са уговорили да е дължимо възнаграждение на посредника, в размер на 2.5 %, от цената на всяка сделка с посочения купувач.

Представени по делото са писмени доказателства – фактури и платежни нареждания за установяване на твърденията на ищеца, че ответникът е осъществявал покупко-продажба на захарни изделия с осигурения клиент и е заплащал дължимото на ищеца възнаграждение по Договора за посредничество от 24.01.2020 г.

Представено по делото е уведомление от 13.05.2020 г., отправено от К. О. Л., с електронна поща *****@nicks.com до А. В., с електронна поща *****@yahoo.com, с което последният е уведомен, че „Luthman Backlund foods“ AB, рег. № 556907-8164, реорганизира корпоративната си структура и в тази връзка всички бизнес дейности, активи, споразумения и договорки ще бъдат поети от „Luthman Backlund foods Europe“ AB, рег. № 559236-4318.

Представен по делото е годишен финансов отчет и консолидиран финансов отчет на дружеството „Luthman Backlund foods“ AB за 2021 г., от който се установява, че това дружество е дружеството-майка в групата, която включва следните дъщерни дружества: - „Лутман Баклунд Фудс Европа“ АБ, (100% участие), с предмет на дейност продажба и експлоатация за Европа, „Лутман Баклунд Фудс САЩ“ АБ (100% участие), с предмет на дейност продажба и експлоатация за САЩ и „Лутман Баклунд Фудс Пръдакшън“ ЛЛК Битоля“ (76 % участие), с предмет производство в собствена фабрика.

За установяване твърденията на страните, пред първоинстанционния съд са събрани специални знания, посредством заключение на ССЕ, което неоспорено от страните е кредитирано от първата инстанция. Заключение

се цени и от въззивния съд като обективно, безпристрастно и компетентно дадено. От заключението се установява, че след извършена проверка на счетоводните книги на ответника за периода 24.01.2020 г. - 26.10.2022 г., експертът е установил плащания по фактури, издадени от „Фабрика Малчика“ ЕООД към клиент „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, в периода 01.08.2020 г. – 31.12.2021 г. на обща стойност 1453306.51 евро, от които 35305.79 евро, платени авансово от „Luthman Backlund foods“ АВ и 1418000.72 евро, платени от „Luthman Backlund foods Europe“ АВ. Проверявайки дневниците за продажбите на ответника в периода 01.08.2020 г. – 31.12.2021 г., експертът не е установил декларираните сделки с „Luthman Backlund foods“ АВ, а е установил декларираните сделки с „Luthman Backlund foods Europe“ АВ.

Експертът е установил още, че отразените в счетоводните регистри на „Фабрика Малчика“ ЕООД плащания от „Luthman Backlund foods“ АВ, в периода 24.01.2020 г. – 26.10.2022 г., са в размер на 35305.79 евро, като сумата се формира от авансови плащания, за които не е реализирана доставка. Последната доставка към „Luthman Backlund foods“ АВ е с дата 10.04.2020 г. Вещото лице сочи, че извършените авансови плащания, по които не е осъществена доставка не са възстановени на „Luthman Backlund foods“ АВ, а са отнесени за погасяване на задълженията на „Luthman Backlund foods Europe“ АВ.

От заключението още се установява, че от страна на „Хелти Лайн“ ЕООД за комисиона по сключеният Договор за посредничество № 1, в периода януари 2020 г. – юли 2020 г., са издадени 13 бр. фактури на обща стойност 27926.80 лв. (Таблица № 2, стр. 9 от заключението) От представените документи експертът е установил, че от страна на „Фабрика Малчика“ ЕООД са извършени плащания по Договора на обща стойност 27926.80 лв., през периода 07.02.2020 г. - 13.07.2020 г.

В с.з. на 29.09.2023 г. вещото лице пояснява, че отговорите на поставените на въпроси № 5 и 6 всъщност касаят дружеството „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, тъй като сделки сключвани с „Luthman Backlund foods“ АВ, през посочения в задачите период, започващ от м. август 2020 г., не са налице.

Представени по делото, придружени от превод на български език, са заверени копия на 8 бр. фактури, издадени от „Фабрика Малчика“ ЕООД на „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, през периода 05.05.2020 г. – 10.07.2020 г. (стр. 387 – 403 от делото на СГС)

При тази фактическа установеност, съставът на въззивния съд достигна до следните **правни изводи**:

Въпросът за допустимостта на въззивната жалба е разрешен с постановеното по делото **Разпореждане № 263/02.02.2024 г.**, поради което същата подлежи на разглеждане по същество.

Предмет на въззивна проверка е решението, в частта с която предявеният иск за заплащане на посредническо възнаграждение по Договор за посредничество № 1/24.01.2020 г., за периода 01.08.2020 г. – 31.12.2020 г. е бил уважен за сумата 22994.44 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК - въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, съставът на САС

съобрази следното: Атакуваното съдебно решение е постановено от надлежен съдебен състав, в границите на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, и съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК, поради което решението **е валидно**. Предявеният иск е правилно квалифициран като такъв с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД. Същият е във връзка с разпоредбата на чл. 51 ТЗ, макар и привръзката да е неправилно посочена като такава от ЗЗД. Произнасянето съответства на заявената за разглеждане осъдителна претенция, поради което решението **е и допустимо**.

Не се споделят оплакванията на въззивника за недопустимост на първоинстанционното решение като постановено по непредявен иск. Това е така, защото предявеният иск, по който се осъществява въззивната проверка е за осъждане на ответника да заплати дължимо и уговорено възнаграждение по сключения Договор за посредничество № 1/24.01.2020 г. Твърденията на ищеца са, че възнаграждението му се дължи, тъй като същият е бил изправна страна по сключения договор и е изпълнил задълженията си по него. При тези твърдения, както бе посочено искът е бил правилно квалифициран и произнасянето съответства на заявената за разглеждане осъдителна претенция.

Предвид разясненията по приложение на процесуалния закон, дадени в т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г., по т. д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК, във връзка с чл. 269, ал. 1 ГПК, извън задължението за служебно произнасяне по валидността и допустимостта на решението и проверката за правилност относно допуснати нарушения на императивни материалноправни норми от първата инстанция, въззивният съд е ограничен по останалите въпроси от посоченото в сезиращите жалби.

При извършване на вмененото му с ТР № 1/2020 г. ОСГТК на ВКС, задължение съдът не установи да е налице нищожност на клаузите от договора, касаещи дължимостта на посредническото възнаграждение, която да произтича пряко от договора или от събраните по делото доказателства.

Съобразно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ЗЗД – ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забава или да иска обезщетение за неизпълнение. Безспорно е, че неизпълнението следва да се дължи на причина за която длъжникът отговаря.

Съдът намира, че приложими към процесните отношения са разпоредбите на чл. 49 – 51 ТЗ, доколкото не е било спорно между страните - търговци, че същите са обвързани от представеният по делото Договор за посредничество № 1. Законът не съдържа легална дефиниция на договора за търговско посредничество, независимо че, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 4 ТЗ, той е определен като абсолютна търговска сделка. Съдебната практика определя този договор като неформален, а необходимостта от сключването му в писмена форма е с оглед улесняване доказването на постигнатите между страните уговорки. (така Решение № 853/10.01.2008 г., по т. д. № 716/2006 г., ВКС, I ТО) Правната теория приема, че предмет на този договор е свързването на страните по един бъдещ договор и подпомагането им при сключването на бъдещ договор, без при това да се изявява воля за сключване на договора нито от свое, нито от чуждо име. Търговският посредник нито може да сключва договор, за който посредничи, нито може да го изпълнява. Съдействието на посредника не изисква непосредствено участие във воденето на преговорите, макар че това е възможно. Посредникът може да сключва

посреднически договори както с едната, така и с двете страни по договора. Това положение се извежда от разпоредбата на чл. 51 ТЗ, който е предвижда, че търговският посредник може да получава възнаграждение както от едната, така и от двете страни по договора. Най – важното задължение на посредника по договора за търговско посредничество е да съдейства на страните при сключването на сделка. Съобразно законовата регламентация възнаграждение на посредника се дължи във всички случаи ако такова не е било уговорено, се дължи обичайното за съответния вид дейност и от двете страни.

Както бе посочено във фактическата установеност, не е било предмет на спор между страните, че в изпълнение на задълженията си по Договора, ищецът-въззиваем е осигурил воденето на преговори и сключването на договор за продажба на захарни изделия, произвеждани и разпространявани от ответника-въззиваем с дружеството „Luthman Backlund foods“ АВ. Не е било предмет на спор и, че съобразно уговорките между страните за изпълнение на задълженията му по договора му е било дължимо възнаграждение в размер на 2.5 % от цената на всяка сделка, сключена с посочения купувач. От събраните в хода на делото доказателства и специални знания безспорно се установява и, че между ответника и „Luthman Backlund foods“ АВ са били сключвани договори за продажба на стоките предлагани от първия, както и, че уговореното посредническо възнаграждение е било надлежно заплащано. Както бе посочено при обсъждане на доказателствата, продажба на стоки и доставки до „Luthman Backlund foods“ АВ са извършвани до 10.04.2020 г.

Доказателствата по делото правят възможен извода, че в резултат на реорганизация на корпоративната структура на „Luthman Backlund foods“ АВ, считано от 01.05.2020 г. за клиент по сключеният договор за посредничество, страните са приели, че следва да се счита „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, без да е необходимо сключването на ново Приложение № 1 към Договора, доколкото не се касае за изменение и са продължили неговото изпълнение.

В подкрепа на този извод са и действията на страните по договора. Считано от началото на м. май 2020 г. продажбата на стоки и доставки на такива, ответникът е продължил да осъществява с дружеството „Luthman Backlund foods Europe“ АВ. В полза на това дружество ответникът е отнесъл извършените от „Luthman Backlund foods“ АВ авансови плащания за закупуване на стоки, за които плащания доставки не са били осъществени. Нещо повече, от доказателствата се установява и, че за сключените между „Фабрика Малчика“ ЕООД и „Luthman Backlund foods Europe“ АВ, продажби след 01.05.2020 г. и до края на м. юли 2020 г., от страна на ищеца – посредник са били издавани фактури за уговореното посредническо възнаграждение и същите са били надлежно заплащани от страна на ответника (така заключението на ССЕ).

Посочената хронология на действията на страните водят до извод за неоснователност на оплакванията на въззивника, че всъщност се касаело за съвсем нов негов контрагент, който не бил осигурен от ищеца и не попадал в обхвата на сключеният Договор за посредничество. Ако това беше така, то логично би било ответникът да възстанови авансовите плащания на „Luthman Backlund foods“ АВ, за които няма осъществена продажба на стоки и да спре да заплаща посредническо възнаграждение още от 01.05.2020 г.

Не се споделя направеният извод от първоинстанционния съд за

наличието на субективна новация, по см. на чл. 107 ЗЗД. Поначало предпоставките на новацията са следните: наличие на валиден дълг; създаване на ново задължение; намерение за новиране (*animus novandi*); смяна на някоя от страните (субективна новация), респективно разлика между двете задължения (обективна новация). Правната теория възприема, че разликата между двете задължения следва да е съществена, т.е. да е налице промяна в някой от съществените елементи на правоотношението (така К., А. Облигационно право. Обща част и К., А. Облигационно право. Общо учение за облигацията). При субективната новация е налице промяна в субектите. Ако се заменя кредиторът, новацията ще бъде активна, а ако пък смяната е в длъжника – пасивна. В случая обаче не е налице промяна в субектите по процесния договор за посредничество, нито пък е налице подобно намерение у страните по него, поради което и субективна новация не е налице. Оплакванията във въззивната жалба в този смисъл са основателни.

Събраните специални знания сочат, че за процесния период 01.08.2020 г. – 31.12.2020 г. осъществяването на сделки между „Фабрика Малчика“ ЕООД и „Luthman Backlund foods Europe“ АВ е продължило. Не се установява обаче от страна на първото дружество да е било заплащано дължимото по сключеният с ищеца посреднически договор, възнаграждение в размер на 2.5 % от стойността на всяка сделка. Видно от Приложение № 2 към ССЕ е, че изчисленото от експерта дължимо посредническо възнаграждение за процесния период, което сумарно възлиза на 11756.87 евро или 22994.44 лв. Съдът споделя доводите на първоинстанционния съд в тази насока, че възнаграждението следва да бъде определено и присъдено по неговата легова равностойност. Действително в подписаното Приложение № 1 не е посочена валутата, по която е уговорено възнаграждението. Следва да бъде взето предвид обаче, че разплащанията между страните по посредническия договор са извършвани в лева. В същата валута са и издаваните фактури. Поради което и дължима се явява сумата 22994.44 лв. Предявеният в същият размер иск като основателен и доказан подлежи на уважаване.

На осн. чл. 214, ал. 2 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД дължима върху главницата се явява законната лихва, считано от предявяването на иска до изплащането на сумата.

Постановеното в същия смисъл първоинстанционно решение като правилно и законосъобразно ще следва да бъде потвърдено в атакуваната му част.

По разноските. Предвид изхода от спора присъдените от първоинстанционния съд разноски не подлежат на ревизиране.

За въззивна инстанция разноски се следват на въззиваемия, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, които съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и доказателства, възлизат на сумата 3000.00 лв., с ДДС (2500.00 лв., без ДДС), адвокатско възнаграждение. Същото не се преценява като прекомерно, отнесено към обжалваемия интерес и размера на претендираното от насрещната страна възнаграждение в размер на 4000.00 лв., без ДДС. В този смисъл релевираното от въззивника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение се преценява като неоснователно.

Мотивиран от изложеното, съставът на въззивния съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1351/08.11.2023 г., по т.д. № 1953/2023 г., на СГС, ТО, VI-26 с., в частта, с която е осъдено „ФАБРИКА МАЛЧИКА“ ЕООД, ЕИК 107555856, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Дар“, № 5 да заплати на „ХЕЛТИ ЛАЙН“ ЕООД, ЕИК 205959178, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. в.з. „Драгалевци - лифта“, ул. „Г. Ковачев“, № 4а, сумата **22994.44 лв.**, представляваща дължимо възнаграждение по Договор за посредничество от 24.01.2020 г., за периода 01.08.2020 г. - 31.12.2020 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 26.10.2022 г. до окончателното плащане и сумата **2680.98 лв.**, разноски по делото, на осн. чл. 79, ал. 1, пр. първо ЗЗД, вр. чл. 51 ТЗ и чл. 78, ал. 1 ГПК.

В необжалваните му части решението е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА „ФАБРИКА МАЛЧИКА“ ЕООД, ЕИК 107555856, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Дар“, № 5 да заплати на „ХЕЛТИ ЛАЙН“ ЕООД, ЕИК 205959178, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. в.з. „Драгалевци - лифта“, ул. „Г. Ковачев“, № 4а, сумата **3000.00 лв.**, с ДДС, разноски за въззивна инстанция, на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ, в 1-месечен срок от съобщаването му, по реда и при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____